

много добрини, за кои е чювала да правятъ тѣя честни жени, и най-сѣтнѣ като зехъ азъ самъ си да укорявамъ предъ нея нѣкого си или нѣкоя си, тя тозъ чясъ ми запуши устата, като ся моли да не мѣмря прѣдъ нея за хората, защото това никакъ не го обычяла. Отъ тѣя малко прикаскы можи да ти докажя Господжя, сжщо и ти като умна разбирашь, че една жена, коя не завижда за добрината на дригитѣ жени, една жена, коя са радва кога ѣ приказватъ за доброто на богатитѣ и честните жени, една жена, която освѣнъ че не обычя да мѣмре за другы жени, нѣ още и мразида слушы да мѣмри нѣкой прѣдъ нея за кого да е, такава една жена безъ друго трѣба да е украсена съ доста добродѣтели, и да има добра душа. Прочее, какво ми прѣчи мене грозотата на такава жена, кога азъ вѣрвамъ че ще бжда много честить съ нея? Ето че рѣшявамъ да ѣ са откроя, че азъ съмъ Князь и желая съ нейна добра воли да я имамъ за законна жена и вѣрна другарка, коя ще ми е въ помощъ съ добрыя си умъ да ми помага кога са вѣцари, да управляваме ведно царството.

Вечерь-та Князьтъ пакъ са намѣри съ непознатата, изяви ѣ намѣренѣето си, като ѣ каза, че азъ по сега никаква надѣжда нѣмамъ у никоя, освѣнъ у тебе, и са надѣя за да бжда благополученъ, само ако имамъ тебе за съпруга, и която ако и да си, каквото и да си, трѣба да са откриешъ за да тя упозная коя си, азъ съ